

Smyčka se utahuje. Blíží se doba, kdy bude přístup ke vzdělávání podmíněn vakcinací dětí?!

Vážení rodiče, učitelé, ředitelé škol, spoluobčané,

nikdy by mě nenapadlo, kam dospěje demokracie v naší zemi po více než třiceti letech své obnovené existence. Naše vláda spolu se všemi tvůrci zákonů stále častěji ignoruje a pohrdá základními právními dokumenty našeho státu – Ústavou ČR, Listinou základních práv a svobod a mnohými dalšími zákony. Jsme tak všichni svědky jakési „koronakracie“ či „kovidkracie“, která se neustále odvolává na pandemii či epidemii, jež nikdy pandemií a epidemii v pravém slova smyslu nebyla, neustále společnost polarizuje a šíří v ní strach.

Ano, nemoc Covid-19 existuje. Nevím, jestli vznikla přirozeným způsobem či unikla z nějaké čínské laboratoře. Jistotou a trpkou skutečností je fakt, že v naší zemi dosáhla rekordního počtu obětí. Jsme v tomto ohledu bohužel opravdu „best in covid“. Tato nemoc byla, je a asi i minimálně v blízké budoucnosti ještě bude předmětem sporů, diskusí a rozdělování společnosti. Postupně se z naší společnosti vytratila vzájemná důvěra, tolerance a pospolitost - vlastnosti, díky kterým jsme dokázali společně zvládnout první vlnu této nemoci. Velký podíl na této skutečnosti má marketingový a populistický způsob vládnutí současné koalice včele s panem premiérem a jeho loajální partou. Jsme stále častěji svědky diskriminace, cenzury, totálního selhání médií (včetně těch veřejnoprávních) a naopak cílené a neutuchající propagandy vládních nápadů. Je dlouhodobě zkoušena naše trpělivost a ochota respektovat a dodržovat vládní nařízení.

Stále více se denně přesvědčujeme o tom, že jediný právní rámec, ve kterém byla naše vládní garnitura schopna fungovat, byl nouzový stav. Většina vládních nařízení přijatých v režimu „pandemického zákona“ je Nejvyšším správním soudem vyhodnocována jako protiprávní.

Není cílem mého apelu vyjmenovat všechny vládní přešlapy. Snažím se zůstat objektivní (je dost možné, že už se mi to dávno nedaří) a musím přiznat, že jsme nikdy společně jako národ nečelili podobné situaci. Nedalo se předpokládat, že v boji s nemocí Covid-19 půjdeme jen od úspěchu k úspěchu. Bohužel se do čela boje proti této nemoci nominovali politici a ne odborníci. Postupně jsme všichni přistoupili na omezování práv všeho druhu, nechali jsme si vnutit strach, který je záměrně všeobecně vyvoláván. Člověk s jiným názorem je často dehonestován, označován za dezinformátora a v mnohých případech i cenzurován prostřednictvím například zrušení svého profilu na základě jakéhosi „porušení pravidel komunity“ na sociálních sítích. Je opravdu stále složitější získat objektivní informace. Odborná debata neexistuje – převládá jedna „pravda“.

Pracuji ve školství. Jsem ředitelem základní školy v krásné obci, ze které pocházím. Má práce mě baví a naplňuje. Nemám však úplně pocit, že působím ve sféře, která je vládní prioritou. Nebudu se na tomto místě vracet k tomu, co jsme ve školství v uplynulých měsících zažili. Je určitě i mnoho pozitivního, co nám uplynulé měsíce přinesly. Bude velmi užitečné si vše dobré, efektivní a fungující z distanční výuky přenést i do běžného chodu školy.

Stále častěji si však kladu otázku – jaký ten běžný chod školy bude? Bude škola nadále fungovat pouze pro žáky a studenty, kteří jsou testováni (i když jsou zdraví a nemají žádné příznaky současného onemocnění č. 1)? Odložili jsme dnes roušky a respirátory ve školách jen dočasně? Bude vzdělávání ve školách v blízké budoucnosti podmíněno vakcinací našich žáků a studentů? Já doufám, že NE!

Není mým cílem vnučovat někomu svůj názor. Respektuji každého, kdo se dívá na svět jinými očima a věří něčemu jinému. Nevidím v tom problém. Pokud někdo chce nosit roušku/respirátor i v dnešních dnech na místech, kde to není nutné – do toho. Pokud se někdo cítí bezpečněji za předpokladu, že absolvuje antigenní test či PCR test s negativním výsledkem – proč ne. Chce-li být někdo vakcinován některou z dostupných vakcín, ať už z jakéhokoli důvodu (např. chce jít na pivo, do divadla, jet na dovolenou, kvůli ochraně svého zdraví) – je to v pořádku. Jen jsem přes veškerou snahu zatím nepochopil, proč se zdravý člověk, který nechce podstoupit vakcinaci, stává člověkem 2. kategorie? Proč mají být postupně vakcinovány i děti?

Dle mých informací může:

- očkovaný člověk onemocnět a přenášet nemoc Covid-19,
- člověk s dokladem o negativním výsledku antigenního či PCR testování přesto onemocnět a přenášet nemoc Covid-19,
- i člověk po prodělání nemoci Covid-19 během následujících 180 dnů opět touto nemocí onemocnět a přenášet ji.

Proto se ptám:

- V čem se od těchto privilegovaných liší zdravý člověk?
- Nemoc jsem prodělal v říjnu 2020 (léčil jsem se v dobrovolné domácí izolaci, nejsem v systému), absolvoval jsem test na přítomnost protilátek. A ejhle – mám protilátky. Ty však nejsou „trendy“ a nikoho nezajímají.
- Není snad základní myšlenkou imunologie (nejsem imunolog, ale tuším, že na tom něco může být), že získaná imunita proděláním nemoci je nejsilnější a nejpřirozenější způsob budoucí obrany těla před další nákazou?
- Nezavání aktuálně nastavená pravidla **diskriminací**?
- Překvapí případně někoho z nás, pokud se během prázdninových měsíců stane očkování dětí a studentů jednou z podmínek vzdělávání žáků a studentů?
- Jsou žáci a studenti rizikovou skupinou? Ohrožuje Covid-19 jejich zdraví? Jaká je úmrtnost ve věkové skupině 0 – 18 let?
- Jak se najednou stalo, že dospívající středoškolák zčistajasna nepotřebuje k očkování souhlas svého rodiče? Bude totéž platit i pro žáky základních škol?

Podobných nezodpovězených otázek mám poslední dobou stále více. Přemýšlím o tom, jestli nám tato „pandemie“ neměla nastavit zrcadlo, ve kterém jsme mohli spatřit, pokud bychom chtěli, například toto:

- jak jsme zdevastovali přírodu a životní prostředí,
- v jaké krizi je tradiční rodina, výchova dětí, mezilidské vztahy,
- jaké máme hodnoty a životní priority,
- jak se chováme k vlastnímu zdraví (na vše máme dnes lék/vakcínu, sami nemusíme dělat vůbec nic, pokud nechceme – jen si vzít/nechat předepsat tu správnou pilulku),
- jaké osobnosti stojí v čele našeho státu – opravdu jsme na tom takto zle? Už **Platón** kdysi prohlásil: *„Nakonec vám budou vládnout ti nejneschopnější z vás. To je trestem za neochotu podílet se na politice.“*

Děkuji všem, kteří čtou ještě i tyto závěrečné řádky. Obavu o budoucnost lidské společnosti pravděpodobně měl i Albert Einstein, když prohlásil:

„Svět nebude zničen těmi, kteří působí zlo, ale těmi, kteří jen přihlížejí, aniž by cokoli učinili.“

Nemusíte se mnou souhlasit, jen Vás prosím, abyste o stávající situaci všichni přemýšleli. Přeji Vám, abyste měli ke každému svému budoucímu rozhodnutí dostatek objektivních informací a odvahy.

S úctou a optimismem